

NOTAT

til

Samordningskontoret

Sak: CITES - Forslag til endringer av CITES Vedlegg I og II

Det vises til mottatte kopi av brev av 27. f.m. fra Direktoratet for naturforvaltning, hvor det fremgår at Direktoratet i utgangspunktet går inn for norsk støtte til et forslag om overflytting av Loxodonta africana fra CITES Vedlegg II til Vedlegg I, hvilket innebærer forbud mot kommersiell internasjonal handel med elefantprodukter, dvs. i første rekke elfenben.

Forslaget har følgende sider som ikke er berørt i Direktoratets brev:

- 1) Den internasjonale etterspørselen etter elfenben vil ikke opphøre ved at et slikt forbud innføres. Forbudet vil først og fremst innebære at den internasjonale omsetning av elfenben helt og holdent vil bli overtatt av kriminelle (den organiserte krypskytterindustri), som allerede i dag har en sterk stilling i dette markedet. Forbudet vil videre – ved at tilbudssiden skvises – medføre at prisene presses opp og gi økte fortjenestemarginer for den kriminelle krypskyttervirksomhet, som derved vil bli en enda mer attraktiv gjeskjeft, hvilket i sin tur vil føre til et ytterligere øket press på de truede elefantbestandene.
- 2) De få land som ikke støtter forslaget, nemlig Sør-Afrika, Zimbabwe, Botswana og det snarlig forestående selvstendige Namibia (hvorav de to første nevnes i Direktoratets brev), er samtidig de eneste land i Afrika hvor elefantbestandene ikke er truet, men tvert imot er i sunn vekst

takket være en bevisst forvaltningspolitikk m.h.t. elefantbestandene. Et sentralt element i så måte har nettopp vært en bærekraftig utnyttelse av elefanten, basert på en rasjonell høsting av bestandsoverskuddet med tilhørende kommersiell utnyttelse av angjeldende ressurs (dvs. elfenbenet), hvilket igjen har brakt midler til å finansiere en fortsatt forsvarlig forvaltning (inkl. oppbygging til optimale nivåer) av de bestander det er tale om.

Disse landenes argumenter bør derfor veie tungt i den aktuelle vurdering.

Konklusjon: De foreliggende opplysninger tilsier at forslaget vil ha en kontraproduktiv effekt. Forslaget bør således avvises dersom man legger til grunn alminnelige prinsipper for rasjonell ressursforvaltning samt hensynet til bevaring av Afrikas gjenværende elefantbestander. En eventuell norsk støtte til forslaget må i tilfelle baseres på andre kriterier.

3. oktober 1989.

Odd Gunnar Skagestad.

NOTAT

til

Sammordningskontoret

Sak: CITES - Forslag til endringer av
CITES Vedlegg I og II

Det vises til mottatte kopi av brev av 27. jan. fra Direktoratet for naturforvaltning, hvor det fremgår at Direktoratet i utgangspunktet går inn for norsk støtte til et forslag om overflytting av Loxodonta africana fra CITES Vedlegg II til vedlegg I, hvilket innebærer forbud mot kommersiell internasjonal handel med elefantprodukter, dvs. i første rekke elfenben.

Forslaget har følgende sider som ikke er berørt i Direktoratets brev:

- 1) Den internasjonale etterspørsel etter elfenben vil ikke opphøre ved at et slikt forbud innføres. Forbudet vil først og fremst innebære at den internasjonale omsetning av elfenben helt og holdent vil bli overtatt av kriminelle (den organiserte krypshytterindustri), som allerede idag har en sterk stilling i dette markedet. Forbudet vil videre - ved at tilbudssiden skrives - medføre at prisene presses opp og gi økte fortjenestemarginer for den kriminelle krypshyttervirksomhet, som derved vil bli en enda mer attraktiv gestjeft, hvilket i sin tur vil føre til et ytterligere øket press på de truede elefantbestandene.

2) De få land som ikke støtter forslaget, nemlig Sør-Afrika, Zimbabwe, Botswana og det snarlig forestående selvstendige Namibia (hvorav de to førstnevnte nevnes i Direktoratets brev), er samtidig de eneste land i Afrika hvor elefantbestandene ikke er truet, men tvertimot er i sunn vekst takket være en bevisst forvaltningspolitikk m.h.t. elefantbestandene. Et sentralt element i så måte har nettopp vært en berekraftig utnyttelse av elefanten, basert på en rasjonell høsting av bestandsoverskuddet med tilhørende kommersiell utnyttelse av angjeldende ressurs (dvs. elfenbenet), hvilket igjen har brakt midler til å finansiere en fortsatt forsvarlig forvaltning (inkl. oppbygging til optimale nivåer) av de bestander det er tale om.

Disse lands argumenter bør derfor veie tungt i den aktuelle vurdering.

3. oktober 1989.

Odd Gunnar Skagestad

Konklusjon: De foreliggende opplysninger tilsier at forslaget vil ha en kontraproduktiv effekt. Forslaget bør således avvises dersom man legger til grunn alminnelige prinsipper for rasjonell ressursforvaltning samt hensynet til bevaring av Afrikas gjenværende elefantbestander. En eventuell norsk støtte til forslaget må i tilfelle baseres på andre kriterier.